

Landstinget er vedtaget, kan jeg selvfølgelig gaae ud fra, at det nu ogsaa ved denne Behandling af Landstinget er vedtaget, saa at altsaa Paragraphens Affattelse bliver den samme, som den af Landstinget sidst vedtoges.

Derefter fattes Sagen i sin Heelhed under Forhandling.

Da imidlertid Ingen ønskede at høre sig, oplæstes

Forslag til Lov

om

Lønninger for de i Kongerigets Ministerier ansatte Embedsmænd,

(see Anh. A. Sp. 1047 ff.).

hvilken Oplæsning dog indskrænkede sig til Lovforslagets første og sidste Paragraph samt de Paragrapher, med Hensyn til hvilke der inlemte Thingene havde været Uoverensstemmelse, og blev ved den derpaa følgende Afstemning Lovforlaget eenstemmig vedtaget med 35 Stemmer.

Formanden: Dermed er saaledes dette Lovforslag afgjort.

Man gik derefter over til den næste Sag paa Dagsordenen. Eventuelt: Eneste Behandling i Henhold til Fællesudvalgets Indstillinger af Forslag til Lov om Lønninger for de under Kongerigets Ministerier hørende Embeds- og Bestillingsmænd med Undtagelse af selve Ministeriernes Personale*).

Formanden: Denne Sag er sat eventuelt paa Dagsordenen, fordi Fællesudvalgets Indstillinger ikke have henligget den befalede Tid trykte for de Herrer Medlemmer af Thinget. For at Sagen kan foretages, naa jeg altsaa erhverve Thingets Samtykke dertil.

Christensen: Jeg skal bede om Ordet for en ganske kort Bemærkning, og det er den, at jeg vil stemme mod Behandlingen i Aften af denne Sag i Interesse af Sagen og af Landstinget.

Bjerring: Jeg skal ogsaa tillade mig at stemme imod, at denne Sag behandles ekstraordinært i Aften. Det Spørgsmaal, som er Gjenstand for den foreslaaede Beslutning og som tildeels gaaer igjen i § 26, der senere skulde komme for, har, hvad Tanken i det Væsentlige angaaer, nu været under Behandling saa at sige daglig i 14 Dage her i Thinget, og jeg kunde derfor ikke paa nogen Maade finde mig besværet ved at tage Beslutning i Aften; men da jeg har hørt, at den ærede Minoritet har følt sig overrasket ved, at Spørgsmaalet kommer frem paa denne Maade, har jeg troet, at dette maatte være en tilstrækkelig Grund til ikke at gaae til Behandling i Aften. Hvad Sagen selv angaaer, da maa vel Grunden til Overraskelsen være den, at Formen er bleven forandret, idet det nu kaldes Beslutning, medens den samme Tanke før stod i § 26. Min Grund til at stemme mod Behandlingen i Aften er den, at jeg troer, at Minoriteten da ikke vil undrage os sin værdifulde Bistand ved Discussionen, naar Sagen kommer for. En Minoritet kan jo i Almindelighed kun gjøre Regning paa at gjøre sig gjældende gennem Discussion; ved sit Stemmeantal kan den jo ikke seire; det er ved Discussion, at den skal arbejde sig op til at blive Majoritet og Afgangen hertil vil jeg ikke affjære den. Jeg mener derfor, at Minoriteten maa være mig Tak skyldig, da jeg giver den Anledning til at gjøre sine vægtige Grunde gjældende ved Sagens senere Forhandling. Jeg skal derfor anbringe paa, at Sagen ikke kommer til Behandling i Aften.

Formanden: Jeg vil kun bemærke, at saafremt denne Sag skal foretages saaledes, at Udvalgets Indstillinger komme til at henligge den befalede Tid, altsaa ordinært, saa er jeg bange for, at der ikke er nogen Rigsdagssession mere, naar Tidsfristen er forløben. Forfaabid imidlertid Thinget maatte ønske en Udsættelse af Sagen, saa er det jo et andet Spørgsmaal,

*) Udvalgets Erklæring findes i Anh. B. Sp. 637 ff.